

Akademien för hälsa, vård och välfärd

FÖRENINGSIDROTT FÖR ÖKAD TRYGGHET

En intervjustudie om föreningsidrottens trygghetsskapande funktion i samhället

MÄRTA HANSSON

Huvudområde: Folkhälsovetenskap
Nivå: Grundläggande
Högskolepoäng: 15 hp
Program: Folkhälsovetenskapliga programmet
Kursnamn: Examensarbete i Folkhälsovetenskap
Kurskod: FHA093

Handledare: Camilla Eriksson
Examinator: Christine Persson Osowski

Seminariedatum: 2023-05-31
Betygsdatum: 2023-06-16

SAMMANFATTNING

Föreningsidrotten har en viktig roll i samhället, både för det hälsofrämjande och trygghetsskapande arbetet. Politiken ser värdet i idrottsföreningar och har utifrån det ökat de ekonomiska medlen till idrottsföreningar för att de i större utsträckning ska ha möjligheten att arbeta trygghetsskapande och för ökad integration.

Studiens syfte är att beskriva olika aktörers perspektiv på föreningsidrottens trygghetsskapande funktion i samhället.

Studiens urval utgjordes av sex personer, tre kvinnor och tre män. Fyra av informanterna var tjänstepersoner inom olika verksamheter i kommunen och resterande två informanter var förtroendevalda inom samma kommun. Studien genomfördes med kvalitativa, semistrukturerade intervjuer som analyserades med manifest innehållsanalys.

Resultatet kategoriserades i två kategorier *Att skapa en levande stad* och *Idrottens egenvärde*. Resultatets mest framträdande fynd var att föreningsidrottens främsta bidrag till det trygghetsskapande arbetet är närvaro, förtroendeskapande och att tillgängliggöra positiva sammanhang. Genom att applicera begreppen *Känsla av sammanhang* och *Generella motståndsresurser* till resultatet, tydliggörs hur föreningsidrotten kan bidra till ökad känsla av sammanhang och starkare generella motståndsresurser för individen vilket vidare skapar trygghet för individen och således även kan förbättra den upplevda tryggheten.

Studiens slutsats är att föreningsidrotten är en aktör för det trygghetsskapande arbetet i en kommun genom att deras verksamhet skapar positiv aktivitet i staden och ger fler människor möjlighet att vara del av sunda sammanhang. Utöver att det bidrar till tryggheten i kommunen kan det också vara ett led i arbetet att minska ojämlikheten i hälsa i och med att idrottsföreningars verksamhet i grunden är hälsofrämjande.

Nyckelord; Folkhälsa, Föreningsidrott, Känsla av sammanhang, Närvaro, Trygghet.

ABSTRACT

Sport associations play a vital role in society, both for health promotion and safety-creating work. The political governing sees the value in sport associations and based on that, they have increased the financial resources for sport associations that they, to a greater extent, have the opportunity to enhance safety and increase integration.

The aim of this study is to describe different actors' perspectives on the safety-creating function of association sports in society.

The study sample consisted of six individuals, three women and three men. Four of the informants were officials in various activities in the municipality and the remaining two informants were elected politicians in the same municipality. The study was conducted with qualitative, semi-structured interviews that were analyzed with manifest content analysis.

The finding was categorised in two main categories, *Creating a living city* and *Intrinsic value of sports associations*. The most prominent finding was that the main contribution of sports association to safety-creating work is presence, confidence-building and making positive contexts available. By applying the concepts Sense of coherence and General resistance resources to the result, it is clarified how sports association can contribute to increased Sense of coherence and stronger general resistance resources for the individual, which further creates security for the individual and thus can also improve the perceived security.

The study's conclusion is that sports association are an actor for the safety-creating work in a municipality in that their activities create positive activity in the city and give more people the opportunity to be part of healthy contexts. In addition to contributing to the safety of the municipality, it can also be part of the work to reduce health inequalities as the activities of sports clubs are fundamentally health-promoting.

Keyword; Presence, Public health, Safety, Sense of coherence, Sport associations,

INNEHÅLL

1	INTRODUKTION	1
2	BAKGRUND.....	2
2.1	Folkhälsa och trygghet	2
2.2	Trygghet som begrepp.....	3
2.3	Trygghetsarbete	4
2.4	Aktörer med betydelse för trygghetsarbetet	5
2.5	Teoretiska perspektiv.....	6
2.6	Problemformulering	7
3	SYFTE	8
4	METOD.....	8
4.1	Kvalitativ metod.....	8
4.2	Urval och avgränsningar.....	8
4.3	Datainsamling.....	9
4.4	Analys	10
4.5	Forskningsetiska överväganden	11
5	RESULTAT.....	12
5.1	Att skapa en levande stad.....	12
5.1.1	<i>Organisering och verktyg</i>	<i>13</i>
5.1.2	<i>Representation och närvaro.....</i>	<i>15</i>
5.1.3	<i>Idrottens säregna ställning</i>	<i>16</i>
5.2	Idrottsföreningars egenvärde	17
5.2.1	<i>Idrottsföreningen som ideell verksamhet.....</i>	<i>17</i>
5.2.2	<i>Tillgänglighet till föreningsidrotten</i>	<i>18</i>
5.2.3	<i>Sociala aspekter</i>	<i>20</i>
6	DISKUSSION.....	22
6.1	Metoddiskussion	22

6.1.1	<i>Kvalitetskriterier</i>	22
6.1.2	<i>Etikdiskussion</i>	23
6.2	Resultatdiskussion	24
6.2.1	<i>Studiens praktiska implikationer</i>	28
6.2.2	<i>Framtida studier</i>	28
7	SLUTSATS	29
	REFERENSLISTA	30
	BILAGA 1 INFORMATIONSBREV	
	BILAGA 2 INTERVJUGUIDE	

1 INTRODUKTION

Idrottsrörelsen är en etablerad verksamhet i det svenska samhället. Enligt Riksidrottsförbundet (2022) engageras cirka tre miljoner medlemmar i de omkring 19 000 olika idrottsföreningarna som är knutna till förbundet. Idrotten bidrar genom sin verksamhet till fysisk aktivitet och även ett socialt sammanhang som kan vara värdefullt för den enskilda personen. Dessa faktorer gör idrottsrörelsen till en viktig aktör för folkhälsan. Idrottsrörelsens uppdrag beskrivs dock i många sammanhang som betydligt bredare än så och i styrdokumentet Strategi 2025 (2022) skildras deras egen uppfattning av att idrotten gör Sverige starkare och att en del av visionen är att idrottsrörelsen ska bli en än starkare samhällsaktör.

Trygghet kan anses vara en grundläggande faktor för att en individ ska må bra. Vad som krävs för att en individ ska känna sig trygg är olika för var och en men kan inkludera allt från låg kriminalitet, upplysta gångbanor, ett socialt skyddsnät, en stabil ekonomi med mera. Det är därför intressant att fördjupa sig i vad som går att göra för att öka den upplevda tryggheten hos individer för att på så sätt skapa bättre förutsättningar för hälsa.

Från politiskt håll är det tydligt att det brottsförebyggande och trygghetsskapande arbetet står högt på agendan. Inom politiken har de identifierat föreningsidrotten som en viktig aktör som kan bidra till detta arbete. Idrottsrörelsen har även de sett att deras verksamhet kan bidra till samhället i större utsträckning än den rent idrottsmässiga. Det har gjort att de politiska incitamenten för föreningsidrottens arbete inom de områden som relaterar till brottsförebyggande och trygghetsskapande ökat.

Hur tryggheten påverkar individers hälsa, politikens intentioner av föreningsidrotten som aktör inom det trygghetsskapande arbetet och idrottsrörelsens omfattning gör det intressant att ur ett folkhälsoperspektiv undersöka olika aktörers perspektiv på föreningsidrottens trygghetsskapande funktion i samhället.

Författarens intresse för att genomföra denna studie grundade sig i egen erfarenhet av föreningsidrotten och därigenom en uppfattning om att deras verksamhet har många inneboende värden för såväl individ som samhälle. Det gav idén att undersöka föreningsidrottens roll i samhället ur andra perspektiv.

2 BAKGRUND

Det som ligger till grund för denna studie är att föreningsidrotten beskrivs som en aktör för det trygghetsskapande arbetet i en kommun. Bakgrunden ger en bild av trygghetsbegreppet, hur trygghet relaterar till hälsa och det trygghetsskapande arbetet.

2.1 Folkhälsa och trygghet

Världshälsoorganisationens definition av hälsa lyder, efter egen översättning, ”Hälsa är ett tillstånd av fullständigt fysiskt, psykiskt och socialt välbefinnande och inte bara frånvaro av sjukdom eller funktionshinder.” (World Health Organization, 2020). I det trygghetsskapande arbetet är det underförstått att människors hälsa främjas av deras upplevda trygghet. Det gör att det även är relevant ur ett folkhälsoperspektiv.

Målet för den svenska folkhälsopolitiken är att skapa samhällliga förutsättningar för en god och jämlik hälsa i hela befolkningen och sluta de påverkbara hälsoklyftorna inom en generation (God och jämlik hälsa – en utvecklad folkhälsopolitik, Prop. 2017/18:249). Vidare delas folkhälsopolitiken in i åtta målområden som ska bidra till att det övergripande målet uppnås. För det trygghetsskapande arbetet inom ramen för föreningsidrottens verksamhet relaterar fram för allt målområdena *Boende och närmiljö*, *Levnadsvanor* samt *Kontroll inflytande och delaktighet*.

För målområdet *Boende och närmiljö* beskrivs tillgången till ekonomiskt överkomlig bostad i ett område som ger samhällliga förutsättningar för social gemenskap som bidrar till trygghet, tillit och en god och jämlik hälsa. Samhällsplaneringen ska motverka segregation och jämlikhetsperspektivet ska bidra till att människors levnadsvillkor förbättras och ojämlikheten i hälsa minskar. Om en individ upplever otrygghet kan detta inte bara ha en negativ inverkan på det sociala och psykiska välbefinnandet utan också begränsa deras fysiska aktivitet genom att otryggheten kan hindra dem från att röra sig utomhus.

Rydenstam et al. (2020) beskriver att begränsningar i möjligheten att ta sig fram på cykel eller gå, bristande belysning eller huruvida personen upplever trygghet är ett hinder för att vara fysiskt aktiv. Det går även att se skillnader bland ungdomars grad av fysiska aktivitet utifrån kön, ålder, föräldrar som förebilder, etnicitet och socioekonomisk status (Park & Kim, 2008). Den upplevda tryggheten kan vara en av anledningarna till detta i och med att den upplevda tryggheten varierar mellan olika grupper (Trygghetskommissionen, 2018; Putrik et al., 2019).

Arbetet med målområdet *Levnadsvanor* poängteras att det behöver skapas ökad tillgänglighet för hälsofrämjande produkter, miljöer och aktiviteter samt att det behöver finnas insikt om olika sociala gruppers förutsättningar för detta. Det återanknyter till det faktum att upplevelsen av trygghet varierar inom olika grupper och att otryggheten därför kan påverka individers levnadsvanor och begränsa dem i vilka aktiviteter de är bekväma med att utföra. Evidens visar att det finns positiva samband mellan att spendera tid utomhus och ökad fysisk aktivitet (Carver et al., 2008), och således går det att ponera att om människor upplever att de är trygga med att befinna sig utomhus kan det generera ökad fysisk aktivitet.

Grunden för en fysiskt aktiv livsstil läggs tidigt. Det är fastställt att bristande fysisk aktivitet i ung ålder sammankopplat med lägre grad av fysisk aktivitet även senare i livet (Hirvensalo & Lintunen, 2011), det beskriver att unga personers upplevda trygghet är särskild viktigt ur ett folkhälsoperspektiv.

I målområdet *Kontroll, inflytande och delaktighet* lyfts det fram att det finns socioekonomiska skillnader i kontroll, inflytande och delaktighet i det svenska samhället. För att uppnå en god och jämlik hälsa behöver individers möjligheter till kontroll, inflytande och delaktighet främjas, både i samhället och det vardagliga livet. I och med att det finns socioekonomiska skillnader i grad av hälsa, upplevd trygghet och deltagande i idrottsföreningar (Norberg, 2019) är det viktigt att genomgående beakta den socioekonomiska aspekten och på vilket vis det är möjligt att minska inverkan av den.

2.2 Trygghet som begrepp

Trygghet är ett komplext begrepp som kan definieras på många olika sätt men där det till sist handlar om en subjektiv känsla hos en individ eller inom en grupp. Trygghetskommissionen (2018) lyfter även fram att upplevelsen av trygghet varierar mellan olika grupper, så som exempelvis kön och ålder. Exempelvis visar Putrik et al. (2019) att kvinnor upplever en högre grad av otrygghet av rån och vandalism än män. I och med att det finns könsskillnader i upplevelsen av trygghet är det viktigt att trygghetsarbete även innehåller ett jämställdhetsperspektiv.

Trygghetskommissionen (2018) beskriver, genom att lyfta fram olika typer av definitioner av trygghet, att det inte finns en bestämd definition av begreppet. Trygghet kan definieras som individens upplevelse av sin eller närståendes säkerhet. I kommissionens rapport återges hur trygghet har beskrivits enligt Svenska akademins ordlista, den beskrivningen innehåller bland annat en trygg miljö, när något är säkert eller utom fara och att trygghet kan beskriva en person som inte behöver oroa sig. Även att en god ekonomisk ställning kan vara en del av upplevelsen av trygghet lyfts fram. I rapporten belyser de även att trygghet är ett komplext begrepp som i vissa sammanhang konkretiseras genom att beskriva det som social eller ekonomisk trygghet. Svårigheten i att avgränsa begreppet på så vis är att dessa olika typer av trygghet kan samspela och därför inte går att helt särskilja från varandra. Brottsförebyggande åtgärder är en del av det trygghetsskapande arbetet. Det poängteras även att benämningarna brottsförebyggande arbete och trygghetsskapande arbete behöver hållas isär och att det är särskilt viktigt vid samverkan mellan aktörer. Skillnaden mellan trygghetsskapande arbete och brottsförebyggande arbete är arbetets mål och syfte. Putrik et al. (2019) menar att det brottsförebyggande arbetet kan bidra till ökad trygghet men att en lägre risk för brott inte nödvändigtvis är likställt med ökad trygghet i och med att upplevelsen av trygghet är subjektiv.

Ett exempel på hur trygghetsbegreppet har operationaliserats för arbete på kommunalnivå är genom att definiera upplevd trygghet genom kriminologisk trygghet, ekonomisk trygghet och social trygghet (Plan för trygghet och inkludering, 2018). Kriminologisk trygghet är individens upplevelse av den egna säkerheten, graden av synlig brottslighet och utsattheten

för brott. Den ekonomiska tryggheten utgörs av individens förutsättningar till egen försörjning, förmågan att hantera oförutsedda utgifter samt handlingsutrymme och möjligheten att själv kunna påverka sitt liv. Social trygghet är tilliten mellan invånare, sammanhållning och gemensamma normer och användning av välfärdstjänster, exempelvis sjukvård och äldreomsorg.

2.3 Trygghetsarbete

I detta avsnitt presenteras två olika exempel av trygghetsskapande arbete. Det är arbeten som på olika sätt och med olika tidsperspektiv gör insatser som kan vara gynnsamma för den upplevda tryggheten bland de som lever i ett bostadsområde eller en kommun. Exempelen bidrar till en uppfattning om trygghetsarbete och vidare en känsla för i vilken utsträckning och kontext som föreningsidrotten kan tänkas bidra till det trygghetsskapande arbetet.

Ett exempel av praktiskt trygghetsarbete på kommunnivå är *Orten bortom våldet*. Orten bortom våldet bygger på en modell för hur samhället bör agera för att möta de utmaningar som finns kopplade till kriminalitet, otrygghet och utanförskap (Nilsson-Lundmark & Nilsson, 2017). Modellen innebär ett helhetsgrepp för att på sikt uppnå trygga samhällen med minskad ojämlikhet. Arbetet sträcker sig över tre faser som sammantaget är beräknade att ta upp till 18 år. Genomgående för alla faser är att de syftar till att bygga socialt kapital, relationskapital, samverkanskapital, sociala investeringar, trygghet, tillit, relationer, förtroende, dialog, delaktighet och egenmakt. Principen för modellen är att den långsiktiga strategin ska leda till relativt snabba, konkreta resultat som genererar ett högt symbolvärde. De lyfter särskilt fram att det krävs ett kortsiktigt agerande parallellt med en långsiktig strategi.

Den första fasen i modellen av Nilsson-Lundmark & Nilsson, (2017) inkluderar rubrikerna *Stoppa våldet* och *Basal trygghet*. Denna fas uppskattas att pågå under 2–3 år. De viktiga delarna att åstadkomma i denna fas är att försvåra kriminell verksamhet inom området och att återerövra det offentliga rummet. Detta ska ske genom polisingripande, specifikt mot droger och gängkriminalitet, sociala insatser kring bland annat avhopparkeringsverksamhet, trygghetsvårdar, kameraövervakning och polisenärvaro. Vidare lyfts även vardagsservice, ungdomsaktiviteter, arbete, skola och samverkansplattformar som faktorer som krävs för att skapa förutsättningar.

Fas två rubriceras som *Bygga tillit och relationer*, detta genom att skapa goda allianser som kan ersätta de som är skadliga. Denna fas är tidsatt till 3–5 år. För detta krävs mötesplatser i form av: skolan där de som har det svårt poängteras särskilt, reducera skolfrånvaro, arbetsmöjligheter (även av enklare karaktär), underhåll av den yttre miljön, familje-/föräldrastöd, ungdomsverksamhet och förebilder. I denna fas är fokuset att bryta mönster och ta ett språng (Nilsson-Lundmark & Nilsson, 2017).

Den tredje, avslutande fasen, benämns som *Skapa utveckling*. Denna fas är menad att konsolidera och fullfölja arbetet. Underrubrikerna i denna är exempelvis stora fastighets-/bostadsinvesteringar, jobb och skola (Nilsson-Lundmark & Nilsson, 2017).

Ett annat exempel av ett trygghetsskapande arbete är trygghetsvandring. Brå (2010) beskriver att syftet och hur en trygghetsvandring genomförs kan skilja sig något åt. Syftet kan vara att få ta del av de boendes och aktivas upplevelser av området, att granska den fysiska miljön eller att se hur området upplevs av en specifik målgrupp. En trygghetsvandring är ett tillfälle att skapa dialog och medskapande mellan boende, kommunala förvaltningar och andra aktiva aktörer i området så som idrottsföreningar.

Den process som rekommenderas för en trygghetsvandring är fördelat på tre träffar. Ett första möte som skapar en förståelse för ämnet trygghet bland deltagarna samt att skapa medvetenhet om att alla upplever trygghet på olika sätt. I detta sammanhang nämns specifikt att medvetandegöra deltagarna om jämställdhetsperspektivet av trygghet, det vill säga att män och kvinnor upplever trygghet på olika sätt. Vid första mötet är syftet att deltagarna ska få diskutera närområdet och dela sina egna erfarenheter kring trygghet (Brå, 2010).

Det andra mötet är att gruppen vandrar tillsammans genom området. Syftet med att vandra är då att tillsammans röra sig i området för att få en djupare förståelse för hur området upplevs från ett trygghetsperspektiv. Vandrigen syftar även på att synliggöra hur personer med olika förutsättningar och bakgrunder upplever miljön (Brå, 2010).

Brå (2010) beskriver att processen avslutas med ett möte där en handlingsplan för de synpunkter som kommit in diskuteras. Det är därför viktigt att arbetet med trygghetsvandringen är förankrad hos berörda parter, till exempel den kommunala förvaltning som ska ta vid arbetet med det material som framkommit och utifrån det kunna utveckla och förbättra miljön ur ett trygghetsperspektiv

Det trygghetsskapande arbete som föreningsidrotten kan tänkas bidra till kan vara en variant som innehåller delar av de båda exemplen. Dels det långsiktiga perspektivet som där föreningsidrotten kan fungera som en skyddsfaktor mot marginalisering och bidra till social trygghet vilket har likheter med den process som beskrivs i Orten bortom våldet. Dels genom att den verksamhet som föreningsidrotten skapar. Genom ökad aktivitet i ett område kan tryggheten för alla gynnas, inte endast för de som deltar i verksamheten. Något som har likheter med det trygghetsvandringarna.

2.4 Aktörer med betydelse för trygghetsarbetet

År 2022 gav regeringen Centrum för idrottsforskning uppdraget att utföra en analys av vilka möjligheter idrottsrörelsen har att minska segregationen i samhället (Norberg, 2023). Regeringen underströk, i samband med att uppdraget fördelades, att minskad segregation och insatser mot brottslighet är prioriterade områden och att idrottsrörelsen har möjlighet att vara en aktör som bidrar till det arbetet. Uppdraget innefattade även en utvärdering av de särskilda insatser för idrott i segregerade områden som etablerades år 2017. Det beskrivs vidare att idrotten är en betydande aktör som har möjligheten att nå unga som lever i utsatta miljöer. Norberg (2023) lyfter dock fram att det sker förenklingar av problematiken och därigenom skapas alltför stora förväntningar på effekten av idrottsrörelsens bidrag till arbetet.

Regeringen (2022) fastslår att en aktiv och meningsfull fritid samt gemenskap är viktiga komponenter för att motverka såväl fysisk som psykisk ohälsa och att idrottsrörelsen är en viktig aktör för att möjliggöra detta. Regeringen lyfter också fram att idrottsrörelsen under lång tid bedrivit ett betydande arbete i det som benämns som utsatta områden, ett arbete som regeringen vill genom att avsätta 100 miljoner kronor för detta ändamål. Ambitionen är att de ekonomiska medlen ska bidra till integration och det brottsförebyggande arbetet, utöver hälsovinster och samhörighet för den enskilda individen.

Aslan (2019) beskriver att icke-statliga organisationer, där idrottsrörelsen kan räknas in, är betydelsefulla för folkhälsan. Vidare förklarar Aslan (2019) att det finns förbättringsfaktorer inom det hälsofrämjande arbetet som kan stötta samverkan med de icke-statliga organisationer för ökad, positiv effekt på folkhälsan. Det som bland annat nämns är transparens, nätverk och möjlighet att dela erfarenheter mellan de icke-statliga aktörerna samt förbättrad förmåga att kunna anpassa verksamheten till nya krav. Eime et al. (2017) beskriver att tillgång till idrottsverksamhet kan generera mer till individer utöver hälsofördelar. Idrottsverksamheten kan utveckla det sociala kapitalet på individnivå och det fastslås att deltagande i föreningsidrotten förknippas starkare psykiska och sociala vinster jämfört med aktiviteter som sker på egen hand. De psykiska och sociala vinsterna för individen kan vara gynnsamt även för samhället genom en bättre folkhälsa.

Civilsamhället, i vilken idrottsrörelsen inkluderas har en viktig roll i samhället. Civilsamhällets styrkor är att de genom sin närhet till människorna har en möjlighet att i ett tidigare skede identifiera utmaningar och vidare på ett effektivt sätt hitta lösningar. Idrottsrörelsen lyfts särskilt fram för deras viktiga uppdrag att förmedla en aktiv livsstil och ge tillgång till meningsfullt socialt deltagande för fram för allt barn och unga (Prop. 2017/18:249).

2.5 Teoretiska perspektiv

I denna studie har ett salutogent perspektiv med särskild vikt vid känsla av sammanhang (KASAM) och generella motståndsresurser beaktats. Nedan följer en beskrivning av det salutogena perspektivet, känsla av sammanhang och generella motståndsresurser.

Det salutogena perspektivet utgår från att undersöka vilka faktorer som skapar och främja hälsa (Antonovsky, 2005). Inom det salutogena perspektivet är målet att identifiera och utveckla de faktorer som stärker hälsan och individens förmåga att hantera de utmaningar individen möter.

Generella motståndsresurser (GMR) är de resurser som en individ har för att hantera olika typer av stressorer, exempelvis motgång, stress eller prövande livshändelser (Antonovsky, 2005). De generella motståndsresurserna kan bland annat utgöras av pengar, jagstyrka, kulturell stabilitet och socialt stöd. De olika resurserna kan vidare fördelas i interna resurser eller externa resurser. Interna resurser kan vara en god hälsa eller en positiv självbild. Externa resurser är exempelvis en individs sociala stöd eller ekonomiska resurser.

Begreppet känsla av sammanhang togs fram av Antonovsky under 1970-talets slut och grundar sig i det salutogena perspektivet (Antonovsky, 2005). Begreppet beskriver hur en individs förutsättningar att hantera olika utmaningar i livet präglas av deras känsla av sammanhang. Känsla av sammanhang är den samlade bilden av begreppets tre dimensioner begriplighet, hanterbarhet och meningsfullhet. Begriplighet är att en individ upplever att den kan förstå tillvaron och dess utmaningar. Det som är begripligt är lättare att hantera. Hanterbarhet är huruvida en individ upplever att den har de resurser som krävs för att möta en situation eller krav som ställs. Meningsfullhet är i vilken grad en individ upplever att det finns en mening i tillvaron. En stark känsla av sammanhang innebär att individen har goda förutsättningar att möta utmaningar i livet.

De generella motståndsresurserna har en samhörighet med KASAM. Detta genom att de olika resurserna kan sättas i sammanhang med KASAM:s dimensioner, exempelvis att en god ekonomisk ställning ökar individens upplevda hanterbarhet i fall där ekonomiska resurser kan krävas för att hantera en situation.

2.6 Problemformulering

Ur ett folkhälsoperspektiv är det viktigt att beakta huruvida människor upplever trygghet då det kan anses vara en faktor för individers fysiska och mentala hälsa. Trygghetsbegreppet är ett mångfacetterat begrepp som kan kvantifieras på olika vis, men det centrala i slutändan är upplevelsen hos en individ. I det trygghetsskapande arbetet är det väsentligt att förstå att komplexiteten för vad som utgör trygghet. Arbetet kräver att olika perspektiv och dimensioner kombineras, exempelvis socioekonomins inverkan, fysisk närmiljö, inkludering och jämställdhet, för att på så sätt stärka tryggheten inom ett visst område.

De olika exemplen av trygghetsarbete som presenteras beskriver hur arbetet kan ske på olika nivåer. Orten bortom våldet är ett långsiktigt och mycket omfattande arbete som inkluderar många aktörer i lokalsamhället. Trygghetsvandring är mer konkretiserad, och handlar om tryggheten inom ett mindre område. Gemensamt för de båda är att de kräver samverkan och dialog mellan aktörer och medborgare.

Från politiskt håll har det identifierats att föreningsidrotten har en viktig roll i samhället utöver deras naturligt hälsofrämjande funktion. Det tydliggörs genom de politiska besluten att avsätta ökade medel för att idrottsrörelsen i större utsträckning ska kunna bidra till det brottsförebyggande och trygghetsskapande arbetet samt integrationen (Regeringen, 2022). Därför är fokus i denna studie att undersöka föreningsidrottens bidrag till det trygghetsskapande arbetet.

3 SYFTE

Syftet är att beskriva olika aktörers perspektiv på föreningsidrottens trygghetsskapande funktion i samhället.

4 METOD

I detta avsnitt redovisas den metodologiska processen för denna studie. Motivet för den valda metoden presenteras. Vidare beskrivs hur datainsamling och analys har genomförts. Avslutningsvis redovisas vilka etiska aspekter som har övervägts under studien.

4.1 Kvalitativ metod

Denna studies syftar till att få en djupare förståelse kring olika aktörers perspektiv på idrottsföreningars trygghetsskapande funktion i samhället. I och med syftets karaktär användes en kvalitativ metod för att skapa möjligheten till utvecklade och nyanserade svar. Detta då den kvalitativa metoden ger förutsättningar att få ta del av informanternas subjektiva uppfattning kring studiens syfte och därigenom få en fördjupad förståelse (Bryman, 2018).

4.2 Urval och avgränsningar

Urvalstypen som tillämpats i denna studie är ett målstyrt urval, specifikt det som Bryman (2018) benämner som kriteriestyrt urval. Vid användandet av ett målstyrt urval så väljs undersökningdeltagare utifrån deras relevans i förhållande till studiens syfte. De kriterier som var grunden för det kriteriestyrda urvalet var: deltagarna skulle vara verksamma inom samma kommun, yrkesrollen skulle anknyta till föreningsidrottens verksamhet och/eller trygghetsarbetet inom den valda kommunen samt att deltagarna främst skulle arbeta med dessa frågor på en strategisk nivå. För att tillfråga informanter till studien så gjordes en första avvägning om vilka yrkesroller och kompetenser som var mest relevanta för att besvara studiens syfte.

Studiens informanter är alla aktiva inom samma kommun men inom olika verksamheter med olika typer av roller och uppdrag. Det gemensamma för informanterna är att de på olika sätt har roller som anknyter till föreningsidrottens verksamhet och/eller kommunens trygghetsarbete. Avgränsningen som gjordes i samband med urvalet var att samtliga informanter hade ett utifrån perspektiv på föreningsidrottens roll för trygghetsarbetet.

För kontakt med tre av informanterna användes en gatekeeper som kort informerade om studien för att sedan förmedla kontakten till studiens författare. Därefter kontaktades alla informanter via mail där studiens informationsbrev (Bilaga 1) fanns bifogat. Det skapade möjlighet för de tilltänkta informanterna att få ta del av studiens syfte samt hur insamlat material skulle hanteras och användas. Även kontaktuppgifter till student och handledare uppgavs i informationsbrevet om informanterna skulle önska mer information eller ville ställa frågor. I ett av fallen så hänvisade en av de tillfrågade vidare förfrågan till en kollega då denne ansågs mest lämpad att delta. En tillfrågad tackade nej till att delta på grund av tidsbrist. Efter att de tillfrågade tackat ja till att delta via vändande mail så bokades datum, tid och plats för intervjuerna in, också detta via mail. De informanter som deltog i studien var tre kvinnor och tre män. Två av informanterna var förtroendevalda och resterande fyra informanterna var tjänstepersoner som arbetar inom olika verksamheter i kommunen.

4.3 Datainsamling

Datainsamling genomfördes under april månad, år 2023 genom sex semistrukturerade intervjuer. En semistrukturerad intervju utgår från en lista med teman eller frågor som avhandlas under intervjun. Till stöd för intervjuerna utformades en intervjuguide med nio frågor, samt en notering om att upplysa informanten om att denne deltar i intervjun i sin yrkesroll och att det är utifrån det perspektivet som frågorna ska besvaras. En intervjuguide kan vara en kort sammanställning av teman som ska beröras i en ostrukturerad intervju eller en mer strukturerad beskrivning av frågor som ska ställas beröras i en semistrukturerad intervju (Patel & Davidsson, 2011). Formatet med en semistrukturerad intervju möjliggör att informanten har stort utrymme att utforma svaren. Frågorna behöver inte nödvändigtvis komma i samma ordning i en semistrukturerad intervju. Det skapar mer flexibilitet för intervjuaren då det också möjliggör att ställa följdfrågor relaterat till det som informanten sagt. Intervjuguiden för denna studie innehöll frågor som bland annat berörde informanternas perspektiv på föreningsidrottens roll i en kommun och i det trygghetsskapande arbetet och vilka resurser samt utmaningar som kan vara en faktor för föreningsidrottens bidrag till det trygghetsskapande arbetet.

Efter att första intervjun genomförts utvärderades intervjuguiden. Bedömningen som gjordes var att den vara ändamålsenlig och inte behövde revideras.

Intervjuerna varade mellan 18–37 minuter. Platserna för intervjuerna valdes av informanterna. Det gjorde att fem av intervjuer skedde i mötesrum på informanternas arbetsplatser. Mötesrummen gav goda förutsättningar för avskildhet så intervjuerna kunde ske ostört. En intervju genomfördes digitalt via videomötes-verktyget Zoom efter att informanten önskat att intervjun skulle ske digitalt.

Alla intervjuer spelades in på mobiltelefon som under intervjun var satt på flygplansläge. Inspelningen användes sedan för att transkribera intervjuerna.

4.4 Analys

Analys utgick från den process som Graneheim & Lundman (2004) beskrivit som arbetsmetod för den kvalitativa analysprocessen. Dock uteslöts steget kondensering då det inte upplevdes vara nödvändigt för denna analys. Analysen inleddes av att den inspelade materialet transkriberades. Vid transkriberingen uteslöts upprepningar, meningar som påbörjades utan att avslutas samt vissa utfyllnadsord som exempelvis ”liksom, ju, eh”. Då intervjuaren instämt eller bekräftat det som sagts har också utelämnats från transkriberingen. Efter att intervjuerna transkriberats påbörjades analysprocessen genom att identifiera meningsbärande enheter. De meningsbärande enheterna skulle sedan identifieras med en kod för varje enhet. Kod är en kortfattad, textnära beskrivning av den meningsbärande enhetens innehåll (Graneheim & Lundman, 2004). Denna del av processen skedde främst analogt genom att allt transkriberat material skrevs ut, de meningsbärande enheterna markerades med överstrykningspenna och koderna för respektive meningsbärande enhet noterades i marginalen till den relaterade meningsbärande enheten. Efter att materialet kodats grupperades koderna i underkategorier, underkategorier som vidare fördelades i kategorier. Under analysprocessen behövde kodens placering i underkategorier vid vissa tillfällen omvärderas och förflyttas för att bevara stringensen mellan kategorier och underkategorier.

Graneheim & Lundman (2004) beskriver att det finns olika tillvägagångssätt för kvalitativ innehållsanalys, ett sätt är manifest analys vilket är den analysmetod som användes i denna studie. Manifest analys är när analysen är textnära, där fokus är på vad som sägs och hur det senare går att urskilja mönster i texten som är relevanta för studiens syfte. Tabell 1 åskådliggör tre exempel av analysprocessen i denna studie.

Tabell 1: Exempel av studiens analysprocess.

Meningsbärande enhet	Kod	Underkategori	Kategori
Idrottslivet bidrar ju liksom med mer tekniska bitar också av att platser besöks, platser används, det är mer folk i rörelse. Det är ju såna saker som bidrar till en upplevd trygghet för alla. En stad som är relativt död kommer ju vara ganska otrygg men alla de här evenemangen, händelserna, tävlingarna, cuper och sånt som också sker, det bidrar ju väldigt mycket till en positiv rörelse och det bidrar ju till alla.	Folk i rörelse	Representation och närvaro	Att skapa en levande stad
Att lära sina barn och ungdomar de demokratiska spelreglerna och fördelarna med att leva i en demokrati. För det är ändå så att en förening är uppbyggd på samma sätt som Sverige men heter lite olika i Sverige och i en förening men i princip är det uppbyggt på de demokratiska formerna.	Demokratiska värden	Organisering och verktyg	Att skapa en levande stad
Man skapar en schysst tillvaro. Det finns många vuxna förebilder inom idrotten. Det är ju också med och bidrar till den här tryggheten. Att det finns vuxna människor som är förebilder som också lär ut eller visar barnen hur man agerar på planen eller är mot varandra i omklädningsrummet eller så där. Att man får lära sig det här med uppförande och schyssta attityder. Där är ju idrotten också med och bidrar jättemycket till det.	Vuxna förebilder	Sociala aspekter	Idrottens egenvärde

4.5 Forskningsetiska överväganden

Denna studie har utformats med hänsyn till de grundläggande etiska principerna för forskning, informations-, samtyckes-, konfidentialitets- och nyttjandekravet (Bryman, 2018).

Informationskravet innebär att de personer som berörs av studien ska vara informerade om studiens syfte. Informanterna ska vara informerade om att de deltar på frivillig basis och att de när som helst under studiens gång har möjlighet att avbryta sin medverkan i studien och då inte behöver uppge vilket som är skälet till att medverkan avbryts (Bryman, 2018). För att tillgodose detta krav så fanns denna information i informationsbrevet (bilaga 1) som fanns bifogat när de först tillfrågades via mail.

För att samtyckeskravet ska vara uppfyllt ska studiens deltagare själva bestämma över sin medverkan (Bryman, 2018). Samtyckeskravet är tillgodosett i och med att informanterna fick

information om att deltagandet var frivilligt i samband med frågan om att delta ställdes i första mailkontakten. För att säkerställa att de tagit del av information och samtyckte till att delta påtalades det specifikt vid intervjutillfället och vid varje inspelning av intervjuerna så påbörjades inspelningen med att ett muntligt samtycke inhämtades.

Konfidentialitetskravet inbegriper att alla uppgifter om de personer som deltar i studien ska behandlas konfidentiellt för att inte kunna identifiera vilka som deltagit i studien och om personuppgifter har samlats in ska dessa försvaras oåtkomligt för obehöriga (Bryman, 2018). I denna studie så anonymiserades alla informanter i samband med transkribering, inspelat material fanns på en lösenkodsskyddad mobiltelefon som bara nyttjas av författaren och inga personuppgifter till informanterna har samlats in därav anses konfidentialitetskravet vara uppfyllt.

Det insamlade materialet får endast användas inom den angivna forskningens syfte, är kravbilden för nyttjandekravet (Bryman, 2018). Det insamlade materialet kommer endast att användas för denna studie och när uppsatsen är betygsatt kommer materialet raderas/förstöras.

5 RESULTAT

I detta avsnitt presenteras studiens resultat. Av analysen framkom två kategorier och sex underkategorier fördelat inom de två kategorierna.

En överblick över kategorier och underkategorier presenteras i tabell 2.

Tabell 2: Översikt över resultatets kategorier och underkategorier.

Kategori	Underkategori
Att skapa en levande stad	Organisering och verktyg Representation och närvaro Idrottens säregna ställning
Idrottsföreningars egenvärde	Idrottsföreningen som ideell verksamhet Tillgänglighet till föreningsidrotten Sociala aspekter

5.1 Att skapa en levande stad

I denna kategori redogörs för hur föreningsidrotten beskrivs vara en viktig samhällsaktör som bidrar till en levande stad och dess inverkan på trygghetsarbetet. En levande stad innebär att människor rör sig mellan stadens olika delar, att det finns föreningsverksamhet i

stadens alla områden och verksamheten bedrivs av både statliga och ideella organisationer där samverkan förebygger att någon hamnar utanför.

Underkategorierna *Organisering och verktyg*, *Representation och närvaro* samt *Idrottens säregna ställning* beskriver hur staden blir levande genom aktivitet, att det behövs verktyg, incitament och samverkan för att hålla den levande.

5.1.1 Organisering och verktyg

Politiken kan påverka föreningars verksamhet genom dels styra vilka kriterier som behöver tillgodoses för att föreningens ska vara berättigad bidrag, dels genom att rikta medel för att idrottsföreningar ska arbeta med specifika områden. Informanterna beskriver att ett sådant område är inkludering och trygghetsskapande arbete då det tagits politiska beslut om att ge riktade medel till idrottsföreningar för att de ska arbeta med inkludering och insatser som kan gynna det trygghetsskapande arbetet.

”Föreningslivet är en av de viktigaste aktörerna att ha i ett brottsförebyggande arbete och trygghetsskapande arbete.”

Informant 3

Det finns en samstämmighet av att föreningslivet är en viktig aktör för det brottsförebyggande och trygghetsskapande arbetet. Det som dock inte helt tydliggörs är på vilket sätt som föreningarna förväntas arbeta med dessa områden. Av analysmaterialet i denna studie framkommer att informanternas uppfattning är att det är när barn och unga får vara delaktiga i idrottsföreningar som det ur ett långsiktigt perspektiv kommer att bidra till minskad brottslighet och ett tryggare samhälle.

Idrottsverksamhet består till största del av ideella idrottsföreningar där inga eller få personer är avlönade för sitt arbete inom föreningen. Det gör att idrottsföreningar och dess verksamhet drivs och utförs av människor som gör det på sin fritid. Det kan medföra vissa utmaningar, i synnerhet gällande ledare för träningstillfällena.

” [...] vi vet ju att idrotten steg för steg återhämtar sig från pandemin. De hade ju ett jättestort bakslag såklart efter pandemin och det var flera föreningar som tappade ledare under pandemin. Och där har [aktör] gått in med extra stöd som föreningar har kunnat ansöka om, som har varit riktade till föreningslivet för att kunna rekrytera ledare och behålla ledare.”

Informant 4

Pandemin innebar en stor omställning för många idrottsföreningar och en effekt av pandemin var att föreningsidrotten tappade många ledare inom verksamheten. Det är något som flera aktörer försöker hjälpa föreningarna att hämta sig ifrån genom att bidra med olika typer av resurser för att på nytt kunna rekrytera ledare. Då ledare till aktiviteterna är en förutsättning för att kunna bedriva verksamheten är bristen på ledare en risk för föreningens fortlevnad.

”Jag tror att allt ska grunda sig i någon slags gemensam dialog och ett medskapande, ett samskapande kring vad det är som behövs och utifrån det så behöver man identifiera vad det är för typ av stöd som ska ges. Och just kopplat till ökad trygghet i staden generellt så att säga.”
Informant 5

En viktig del av trygghetsarbetet är förtroendet människor emellan samt det förtroende som individer känner gentemot organisationer och samhällsinstanser och citatet ovan är ett exempel på hur förtroendet kan byggas och förvaltas. För att skapa och upprätthålla förtroendet krävs ett aktivt arbete som inkluderar berörda parter. Dialog lyfts upprepade gånger fram som en viktig faktor. Ramarna för denna typ av dialog är inte helt givna utan behöver vara flexibla för att uppnå syftet; att stärka förtroendet mellan aktörer och medborgare. Forumet för dialog kan skifta, det kan till exempel vara en områdesträff i ett bostadsområde där olika aktörer är representerade eller att det vid en incident finns möjlighet att skapa utrymme för dialog med såväl medborgare som aktörer då dialogen kan kretsa kring rent logistiska faktorer eller handla om att möta och stötta varandra i den specifika situationen. Det dialog bidrar till är möjligheterna till samskapande, att alla som berörs av en fråga får utrymme att vara delaktiga och få möjlighet att påverka hur ett arbete ska ske till exempel.

” Samverkan tror jag att vi skulle kunna göra ännu mer av och där får vi nog vara lite självkritiska också. Utifrån min roll i [kommun] så skulle vi kunna bli ännu bättre på att samverka med idrottsföreningar.”
Informant 6

Samverkan beskrivs som en betydande komponent för det trygghetsskapande arbetet. Den samlade bilden är att trygghetsarbetet skulle gynnas av samverkan aktörer emellan. I detta fall finns det inte en specifik typ av samverkan som efterfrågas utan det är något som skapas utifrån de behov som finns. Bland annat nämns samverkan mellan socialtjänst och föreningsidrotten. Syftet för den samverkan skulle vara att de barn och unga som är i kontakt med socialtjänsten skulle få tillgång till en idrottsförenings verksamhet genom samverkan aktörerna emellan, för att på så sätt stärka individens frisk- och skyddsfaktorer.

” ... föreningar skulle kunna göra ännu mer av det här med föreningsdemokrati. Att lära sina barn och ungdomar att de demokratiska spelreglerna och fördelarna med att leva i en demokrati. För det är ändå så att en förening är [demokratiskt] uppbyggd på samma sätt som Sverige.”
Informant 1

Idrottsföreningars uppbyggnad motsvarar grundprincipen för samma demokratiska system som används i Sverige. Det gör att barn och unga tidigt kan få möjligheten att vara delaktiga i ett demokratiskt system. Informanterna beskriver att föreningsidrotten kan skapa förståelse för hur ett demokratiskt system fungerar och hur det går att påverka det som berör en som individ, vilket kan bidra till ett ökat förtroende för demokratin.

5.1.2 Representation och närvaro

När föreningsidrotten finns inom ett område gör det att människor kommer att röra sig i de miljöerna för att ta sig till och från sin fritidsaktivitet. Att skapa den rörelsen inom ett område kan i sig vara ett bidrag till trygghetsarbetet genom att området upplevs som tryggare när människor vistas där. Det är därför viktigt att platserna där idrott utövas är spridda över en kommun. Något som beskrivs i citatet nedan.

”Idrottslivet bidrar ju med mer tekniska bitar också av att platser besöks, platser används, det är mer folk i rörelse. Det är ju såna saker som bidrar till upplevd trygghet för alla. En stad som är relativt död kommer vara ganska otrygg men all de här evenemangen, händelserna, tävlingarna, cuper och sånt som också sker. Det bidrar ju väldigt mycket till en positiv rörelse och det bidrar ju till alla [i staden].

Informant 5

När det finns många lokaler för idrottsverksamhet spridda över ett större område så gör det att tillgängligheten och således även förutsättningarna att kunna delta ökar för alla som bor inom kommunen.

Effekten av att göra riktade idrottsinsatser mot ett eller flera specifika bostadsområden kan ge effekter för tryggheten även om det inte är aktivitetens huvudsyfte. Informanterna uttrycker att de som deltar i aktivitet blir stimulerade av ”rätt” saker, det vill säga saker som de mår bra av. När stimulansen tillgodoses av sunda aktiviteter kan det bidra till att de inte gör saker som är av destruktiv karaktär och därför inte heller gör saker som skapar otrygghet för andra i området, vilket exemplifieras i följande citat.

” [...] satsade jättemycket en sommar och var runt i fyra bostadsområden varje dag under hela sommaren. Från [stadsdel] hörde de av sig från fastighetskontoret där och sa att de aldrig haft så lugnt en sommar som nu. För de var fyra eller fem dagar i veckan vi körde idrott, flera timmar om dagen. Bara bytte idrottsföreningar. Bara gick runt så där. Då vart det lugnt för de var ute och hade roligt och sen orkade de inte springa och göra bus liksom. Eller så fortsatte de för att de tyckte att det var skoj.”

Informant 2

Informanterna beskriver att det finns bostadsområden som är särskilt prioriterade från politiskt håll. Det är områden med en generellt lägre socioekonomisk nivå. För att nå de boende i dessa områden beskrivs närheten till idrottsanläggningar som en viktig faktor, vilket är något som nämns flertalet gånger under intervjuerna. En anledning som informanterna uttrycker, är att människor i regel rör sig inom ett begränsat område trots att det finns tillgång till buss eller gång-/cykelbanor. Så för att nå de som lever i idrottsvaga områden behöver idrotten vara representerad i dessa områden som ett led i inkludering och trygghetsarbetet.

Under en intervju beskrev informanten att en alternativ lösning vara att erbjuda transporter mellan idrottsvaga områden till idrottsanläggningar med särskilt fokus för de idrotter som är platsbundna och inte kan förflytta sin verksamhet. Informanten beskriver vidare att vinsten vore att idrotter presenteras för målgrupper som annars inte skulle komma i kontakt

med den specifika idrotten, svagheten med den typen av insats är att den kan vara begränsad i dess fortlevnad.

5.1.3 Idrottens säregna ställning

Idrottsföreningars verksamhet grundar sig i frivilligt deltagande och ett intresse bland medlemmarna. Det ger idrottsrörelsen en annan roll än de statliga organisationerna, så som polis, socialtjänst, skola eller annan kommunal verksamhet, något som kan vara en fördel för att nå individer.

”Men där ser jag ju en viktig del för en idrottsförening, för att det är en del som är avkopplat från kommunen. För den är inte förknippad med kommunal verksamhet som för vissa delar i trygghetsskapandet kan vara ett hinder, att ta kontakt med kommunen. [...] Där tror jag att idrottsföreningar kan nå ungdomarna på ett helt annat sätt än vad kommunen kanske kan göra.”

Informant 3

Det som informanten beskriver är att idrottsrörelsens säregna ställning är en möjliggörande faktor för trygghetsskapande arbete. Vidare återger samma informant att idrottsrörelsen har möjlighet att fånga upp människor som riskerar att bli en del av kriminell verksamhet och då i stället få ett sammanhang genom idrotten där de får möjlighet att göra gott för sig själv och andra.

En stor del av idrottskulturen är den publika verksamheten, den del som är när publik bjuds in till matcher och tävlingar. Sport som engagerar publiken stärker varumärket för föreningen, staden och sporten vilket kan generera indirekta vinster för tryggheten som människor upplever. Om sport generellt och idrottsföreningar har ett starkt varumärke är det lättare att skapa intresse för verksamheten och det kan bidra till att de som är intresserade av att delta känner ett större förtroende när det är en välkänd verksamhet. Ett starkt varumärke för staden som idrottsstad kan generera att den publika verksamheten ökar och att det därför skapas nya möjligheter för idrottsevenemang. Fler idrottsevenemang skapar i sin tur ökad aktivitet i staden vilket är något som kan ha positiv inverkan på den upplevda tryggheten för de som bor och lever i staden.

I flera fall kombineras idrottsföreningars ordinarie verksamhet med andra aktiviteter för barn och unga. Ett exempel på det är när en idrottsförening bjuder in olika föreläsare i anslutning till träningarna för att föreläsa kring andra ämnen som inte relaterar till idrotten. Dessa tillfällen har också inneburit att medlemmarna bland annat fått träffa representanter från polisen, något som kan ge direkt effekt för det trygghetsskapande arbetet då medlemmarna får möjlighet att ställa frågor och får en kontakt med polisen som inte är i samband med någon typ av incident. Det kan göra att deltagarna får ett ökat förtroende för polisen och därför upplever en ökad känsla av trygghet. Det är en sådan typ av verksamhet som avses i följande citat.

” [...] och där handlar det inte bara om att spela fotboll, de pratar ju faktiskt om helt andra frågor också.”

Informant 3

Andra typer av sidoaktiviteter som föreningsidrotten kan bidra med är läxläsning och hjälp att söka jobb. Dessa aktiviteter är inte direkt kopplade till trygghetsarbete men de kan bidra till att risken för marginalisering minskar och på så vis göra att fler individer får möjlighet att vara en del av och bidra till samhället i positiv bemärkelse. Det finns flera exempel av idrottsföreningar som skapar tillfällen med läxläsning i samband med träningarna. Att skapa möjligheten att läsa läxor ger ett signalvärde från föreningarna att skolan är viktig. Det kan också hjälpa de unga att disponera sin tid på ett fördelaktigt vis. Föreningsidrotten kan på olika sätt hjälpa ungdomarna att etablera sig på arbetsmarknaden. Att vara delaktig i en förening, kanske också som ledare, är meriterande och representanter från föreningen kan vara en referens som går i god för ungdomens färdigheter. Lagidrotter ger de unga kunskaper om gruppdynamik och åskådliggör vikten av att samarbeta för att tillsammans nå ett mål. Det kontaktnät som finns i föreningar kan också underlätta skulle kunna ge ungdomarna en väg in i arbetslivet.

Platserna där idrottsföreningar bedriver sin verksamhet fungerar även som en typ av fritidsgård. Det är flera föreningar som tillvaratar den typen av sidoverksamhet. Då försöker de bemanna med ledare på plats innan och efter träning för att finnas där för de ungdomar som tillbringar sin tid på deras anläggningar vilket kan direkt trygghetsskapande då ungdomar vet att de kan vara i en trygg miljö när idrottsföreningen har öppet.

5.2 Idrottsföreningars egenvärde

Idrottsföreningar beskrivs ha ett egenvärde som inte har en direkt koppling till det trygghetsskapande arbetet i samhället utan främst genererar vinster för föreningen och hälsovinster för den enskilda individen. Idrotten som fenomen är universellt och har en inneboende möjlighet att förena människor. Det kan vara en av faktorerna till att idrottsföreningar anses vara en aktör som har goda möjligheter att bidra till både det trygghetsskapande arbetet och integrationsarbetet. Som mötesplats kan idrottsföreningar bidra med en social kontext för sina medlemmar vilket kan vara hälsofrämjande för både den fysiska och psykiska hälsan, det kan vidare ses som en indirekt, positivt bidragande faktor för det trygghetsskapande arbetet.

Kategorin beskriver hur idrottsföreningars ordinarie verksamhet har ett egenvärde som på olika sätt, direkt och indirekt samt på kort- och långsikt kan bidra till det trygghetsskapande arbetet.

5.2.1 Idrottsföreningen som ideell verksamhet

Det som definierar idrottsföreningars verksamhet är att det handlar om att det är verksamhet som drivs av ett intresse och ambitionen att göra gott för föreningens medlemmar, något som

föreningarna på egen hand skapar ramarna för. Det naturliga vinsterna med idrottsföreningars verksamhet är att de skapar förutsättningar för deras medlemmar att erhålla såväl fysiska som psykiska hälsovinster av att delta i verksamheten.

” [...] jag kommer inte att tänka att idrotten ska lösa kriminaliteten, jag kommer att jobba för att få in ungdomar i idrotten. Bieffekten kanske blir minskad kriminalitet och då är det bra men det är inte mitt huvudmål”

Informant 2

Det som citatet beskriver är hur idrottsföreningar inte ska vara den aktör som agerar när otrygghet och kriminalitet har uppkommit. Deras uppgift i det trygghetskapande arbetet är preventiv och sker genom att barn och unga får utrymme i idrottsverksamheten, något som kan leda till att kriminaliteten minskar och således att känslan av trygghet ökar på sikt.

Idrottsföreningarna erbjuder också aktiviteter som är en sund sysselsättning som bidrar till en meningsfull fritid för framför allt barn och unga. Att erbjuda sunda sysselsättningar kan bidra till att unga som annars skulle riskera hamna i destruktiva aktiviteter i stället uppehåller sig med idrott. Trots att det inte är ett specifikt trygghetsarbete kan det indirekt vara gynnsamt för tryggheten inom en stad eller ett bostadsområde.

”[förening] har en eldsjäl som gör det här, slutar han så dör det.”

” [en av utmaningarna i föreningarna] är de personella resurserna, oftast är det en eldsjäl som driver det.”

Informant 2

Eldsjälar är personer med ett stort engagemang för, i detta fall, idrottsföreningens verksamhet. Dessa personers engagemang kan göra skillnad för verksamheten och de som inkluderas i den. Dock är svagheten med ett eldsjäls-drivet arbete att det oftast är kopplat till en person vilket gör att verksamheten sårbar, särskilt sårbar då eldsjälen engagemang i många fall är ideellt. Bilden som återges är att projekt som drivs av eldsjälar i regel är beroende av den enskilda personens engagemang i projektet och om den personen slutar vara delaktig så dör projektet ut.

5.2.2 Tillgänglighet till föreningsidrotten

Bredd och breddverksamheten är något som återkommit under analysen.

Breddverksamheten avser dels den bredd som finns inom varje enskild förening, att verksamheten är tillgänglig och inkluderande så att framför allt barn och ungdomar har möjligheten att delta. Bredd är även det sammantagna utbudet av olika idrotter och verksamheter som finns inom ett område eller en kommun. Informanterna uppfattar att det idag finns ett omfattande utbud av aktiviteter och olika idrotter men att det trots detta finns utmaningar för att rekrytera fler till verksamheterna, vilket omtalas som trösklarna in i föreningsidrotten. Det är problematiskt ur ett trygghetsperspektiv i och med att de som står utanför föreningsidrotten kan vara samma individer som är i behov av att få tillgång till ett positivt sammanhang.

”Man ser ju att hur man upplever trygghet påverkas mycket av sin socioekonomiska situation och vi vet ju också att deltagande i idrottsföreningar varierar med socioekonomi.”

Informant 5

Det informanten menar på är att de med lägre socioekonomi i större utsträckning upplever otrygghet och att de i lägre utsträckning är medlemmar i idrottsföreningar. Vidare förklarar samma informant att deltagande i en idrottsförening kan innebära verkar kompensatoriskt mot de riskfaktorer som kan kopplas till lägre socioekonomi.

Informanterna återger att det finns trösklar in i föreningsidrotten, dessa är bland annat ekonomiska förutsättningar, tillgång till utrustning samt vilka förväntningar det finns på engagemang vid kringaktiviteter så som försäljning och möjlighet att skjutsa till matcher eller liknande kan påverka möjligheten att delta. Den ekonomiska tröskeln kan handla om medlemsavgifter eller kostnader som kopplas till idrottandet så som kostnad för utrustning eller vid extra aktiviteter inom idrotten exempelvis vid matcher/cuper.

”För målet som kommunen har är att inget barn eller ingen ungdom ska behöva säga nej till att vara aktiv i en idrottsförening eller en förening.”

Informant 4

Olika lösningar för den ekonomiska aspekten belystes under intervjuerna, att skapa fler öppna tillfällen för idrott som inte innebär att den deltagande behöver avlägga någon avgift var en lösning. Att som förening söka bidrag för att täcka deltagar-/medlemsavgift från kommun eller annan aktör ansåg dock inte vara ett alternativ för lösning då det inte är en långsiktig lösning av problemet. Idrottsföreningarna behöver i stället hitta lösningar som minskar risken att individer inte kan delta i idrotten på av ekonomiska skäl. Den ekonomiska problematiken är konkret – har du inte råd att betala de kostnader som idrotten medför så kan du inte heller delta. Det gör att den ekonomiska aspekten är en grund för utanförskap och marginalisering även utifrån ett idrottsperspektiv.

En annan tröskel är att den som vill prova en idrott behöver ha ändamålsenlig utrustning. För utrustning finns det exempel på lösningar, föreningar har fått medel för att bygga upp ett typ av bibliotek av utrustning som finns tillgänglig på anläggningen för att låna. Det är en åtgärd som kan möjliggöra föreningsidrotten för fler, vilket indirekt kan gynna den upplevda tryggheten genom att fler får möjligheten till en meningsfull fritid.

En utmaning, eller tröskel, är det kommunikationsmässiga. Att nå fram till idrottens målgrupper kan vara svårt i dagens omfattande informationsflöde och om målgruppen är barn och unga så behöver idrottsföreningarna nå deras föräldrar. Det tydliggörs i citatet nedan av en informant som framhäver att det är det primära att nå barnens föräldrar och att föräldrarna känner ett förtroende för föreningens verksamhet.

”Strunta i barnen för de kommer, de älskar att röra på sig. De älskar att idrotta. De kommer bara du öppnar hallen och de vet om att det finns en boll så är de där. Föräldrarna kommer inte. Där skulle jag lägga tid, pengar och resurser på att nå dem.”

Informant 2

Föräldrars förtroende för föreningarnas verksamhet innefattar även förtroende för ledarna som är håller i träningen. Det stärker ytterligare betydelsen av ledarna i idrottsföreningar. En av informanterna beskriver att det för vissa målgrupper, exempelvis de som har annan bakgrund än svensk, kan vara betydelsefullt med representation av ledare med annan bakgrund än svensk inom föreningsidrotten. Det kan även vara betydelsefullt ur trygghets aspekten då det är etablerat att känslan av trygghet skiljer sig åt grupper emellan, där bland annat etnicitet kan var grund för en lägre upplevd trygghet.

Flera informanter delar perspektivet att de som sysselsätter sig med idrott inte har samma intresse och tid för att göra saker som kan vara skadliga för de själva eller skapar otrygghet hos andra. Anledningen till detta, så som de beskriver det, är att de får utlopp för sin energi i ett sunt sammanhang och därför inte blir rastlösa på det sätt som de som inte har en sund fritidssysselsättning. De lyfter också fram aspekten att idrott kan ta mycket tid i anspråk vilket gör att tiden unga har att vara i destruktiva sammanhang begränsas. Vilket bidrar till positiva effekter för den enskildas upplevda trygghet och vidare också kan gynna den upplevda tryggheten.

5.2.3 Sociala aspekter

De sociala vinsterna med delaktighet i en idrottsförening beskrivs av informanterna vara många. Att få vara del av en gemenskap och ett sammanhang är något som kan vara positivt för en individs välmående. Att vara i ett sammanhang där de utmanas, utvecklas, vinner och förlorar tillsammans som grupp är något som lyfts fram som en styrka inom idrottsrörelsens arbete. En välfungerande idrottsverksamhet en plats där barn och unga kan växa och utvecklas som människor under former som är präglade av intresse, engagemang och glädje.

Idrottsrörelsen kan vidare beskrivas ha en fostrande roll. Den är kanske inte alltid uttalad med i den verksamhet som idrottsrörelsen bedriver är regler och struktur naturliga inslag. Det gör att de människor som finns i dessa sammanhang får lära sig att förhålla sig till och respektera dessa.

Informanterna beskriver att föreningsidrotten kan innebära en kontaktyta där barn och unga kan möta vuxna människor som fungerar som en förebild, någon som gör att individen känner sig sedd och bekräftad. Idrottsledarnas roll är viktig och informanterna betonar vikten av att de har utbildning eller erfarenhet för att kunna möta barn och unga på bästa sätt.

”Och då anser i alla fall jag att det är jätteviktigt att de [idrottsledarna] går utbildning för att kunna hantera, inte bara ur ett sportsligt perspektiv, utan att just ta hand om människan. Det hela barnet i det hela.”

Informant 6

Informanterna menar att ju fler vuxna som ser barn och unga, ju fler personer som har möjlighet att agera om det skulle finnas någon typ av oro för dem. Detta leder i nästa steg till en fråga om vilka förutsättningar de vuxna som finns i en idrottsförening har för att upptäcka och agera i sådana typer av situationer. Även i detta avseende är utbildning av ledare något

som kan generera att fler vuxna kring barnen och unga kan upptäcka och agera om det finns oro.

”Om man ändå tänker att barn och ungdomar som växer upp under sämre förhållanden, om man tänker utifrån socioekonomi så är det ju ofta där vi ser barn som har det ganska tufft utifrån olika perspektiv. Men att då komma in i den här miljön [föreningsidrotten] kan ju vara en sån skyddsfaktor som hjälper till att överbygga de riskfaktorer man har.”

Informant 5

”I mitt jobb, där man ska hitta barn och unga som är på väg att hamna snett i livet [...] så försöker vi boosta de här människorna med friskfaktorer. Vi vet ju att föreningsaktivitet är en jättestor friskfaktor så att vi skulle kunna arbeta ännu mer med föreningar.”

Informant 6

De båda informanterna skildrar en uppfattning om föreningsidrottens roll som skydds- och friskfaktor för individen. De belyser även att det är idrottsföreningars verksamhet som kan vara betydelsefull för de som svårare förutsättningar. Svag socioekonomisk bakgrund är en riskfaktor för ohälsa och en riskfaktor för att hamna i destruktiva sammanhang, något som informanterna återger. För denna grupp är tillgången till idrottsföreningar särskilt viktig och det poängteras återkommande att deras verksamhet bör tillgängliggöras i än större utsträckning.

Informanterna beskriver att idrottsföreningar utgör en kontext där det finns förebilder och där förebilder skapas för barn och unga. Förebilderna kan vara andra ungdomar eller vuxna personer. Förebilderna kan vara idrottsmässiga, så som skicklighet och framgång inom sporten, sportsligt förhållningssätt till både medspelare och motståndare, en god lagkamrat etcetera. Det kan även vara en förebild för det som sker vid sidan av idrottsutövandet exempelvis att det är en person som representerar något som unga kan identifiera sig med. En av informanter beskriver att någon som byter bana från något destruktivt till att i stället engagera sig i idrottsrörelsen kan fungera som en förebild och visa vägen för andra som är i riskzonen för att bli en del av destruktiva sammanhang. Det beskrivs bland annat av informanten i följande citat.

”Det är ju ungdomarna som vi ser i riskområden, alltså det här är ungdomar som kanske kommer att hamna på glid. Det är ju de ungdomarna som vi fångar upp i första hand. Och det är ju de ungdomar som vi har lyckats fånga upp som blir positiva förebilder för nästa generation. Man kan inte säga att man kommer att lösa alla problem, men det handlar om att förebygga tidigare och att skapa en bra bana.”

Informant 5

De olika typerna av förebilder är viktiga för att inspirera och motivera unga att engagera sig i idrotten och på så sätt får fler unga en sund sysselsättning och meningsfull fritid. Något som återkommande beskrivs som skyddsfaktorer mot destruktiva vanor och riskfyllda beteenden som kan komma att påverka den upplevda tryggheten både för individen och andra människor i området.

6 DISKUSSION

Detta avsnitt inleds med en diskussion kring studiens metod, därefter följer en diskussion kring studiens resultat som återkopplas till det presenterade teoretiska perspektivet för att avslutas med uppslag för framtida studier.

6.1 Metoddiskussion

Den intervju som skedde digitalt blev tidsmässigt kortare i förhållande till de andra intervjuerna. Detta kan vara ett resultat av att det digitala formatet. Det går inte att fastställa att det var orsaken till att intervjun inte blev lika lång men för att denna faktor inte skulle kunna påverka resultatet hade det varit fördelaktigt om alla intervjuer skett med samma förutsättningar. Intervjuledarens uppfattade däremot inte att interaktionen påverkades av det digitala formatet.

Urvalet av informanter i denna studie gjordes enligt ett målstyrt urval. Ett målstyrt urval är enligt Bryman (2018) att deltagare väljs strategiskt utifrån deras relevans i förhållande till det som ska studeras. Motivet till att välja ett målstyrt urval var för att, utifrån valda kriterier, få informanter som hade möjlighet att besvara intervjuguidens frågor och således skapa ett material som kunde besvara studiens syfte.

För studien valdes att anta ett utifrån perspektiv för val av informanter, vilket i detta fall innebar att informanterna inte var representanterna från föreningsidrotten. Detta avvägande gjordes av flera skäl. Ett skäl var att idrottsföreningars verksamheter kan skilja sig mycket åt. Det hade kunnat vara en risk att studiens resultat då präglades av specifika föreningars tolkning av deras verksamhet i förhållande till trygghetsskapande arbete snarare än ett övergripande perspektiv. Ett annat skäl var att de människor som nu deltog som informanter i studien genom sin yrkesroll har en förförståelse för det som studien berör, vilket inte hade gått att säkerställa om studiens informanter varit representanter från idrottsföreningar. Sammantaget är uppfattningen att det var fördelaktigt att studien hade ett utifrån perspektiv.

Intervjuguiden innehöll endast en följdfråga som specifikt nämnde ungdomar, i övrigt var det inget i metodens utformande som anknöt till ungdomar. Trots detta så blev det tydligt i resultatet att informanterna ansåg att det barn och unga var en målgrupp för idrottsföreningarnas trygghetsskapande arbete.

6.1.1 Kvalitetskriterier

I kvalitativ forskning kan en studies tillförlitlighet bedömas genom att använda Guba & Lincolns fyra delkriterier: *trovärdighet, överförbarhet, pålitlighet och möjlighet att styrka och konfirmera* (Bryman, 2018).

För att skapa trovärdighet i kvalitativ forskning krävs att forskningen genomförts förenligt med de regler som berör forskningen samt att studiens resultat är en återgivning av informanternas uppfattning om det som studien undersökt (Bryman, 2018). Detta kan

styrkas genom att redovisa citat tillsammans med resultatet, vilket också har gjorts i denna studie.

Överförbarheten för kvalitativ forskning handlar om att beskriva kontexten så utförligt som möjligt vilket ger de som tar del av studien möjlighet att, utifrån beskrivningen, göra bedömningen om det går att överföra till andra, liknande kontexter (Bryman, 2018). För denna studie kan överförbarheten anses vara svag i och med att kontexten inte beskrivits utförligt, ett avvägande som gjorts för att säkerställa konfidentialiteten och anonymiseringen av informanterna. Dock går det att hävda att föreningsidrottens roll nödvändigtvis inte varierar avsevärt mellan olika svenska kommuner, vilket således stärker studiens överförbarhet.

Bryman (2018) beskriver att pålitlighet i en kvalitativ studie bygger på att en fullständig redogörelse för hela forskningsprocessen finns presenterad. I denna studie redovisas hur studien har genomförts, material som har använts så som informationsbrev och intervjuguide finns bifogat (bilaga 1 och bilaga 2) samt vilka val som författaren gjort genom processen är återgivet i texten. Det gör att andra, utifrån det samlade materialet, kan bilda sig en uppfattning om huruvida studien anses vara pålitlig. Det som kan försvaga pålitligheten är att urvalet av informanterna inte tydliggjort vilka professioner informanterna har utan endast beskrivits på en övergripande nivå. Det avvägandet har gjorts för att säkerställa informanternas anonymitet vilket även påtalas i etikdiskussionen.

Möjlighet att styrka och konfirmera utgår från en medvetenhet hos forskaren att det inte går att med säkerhet att fastställa objektiviteten. Möjligheten att styrka och konfirmera befasts genom att forskningsfrågan står i fokus och att personliga värderingar inte har färgat resultatet (Bryman, 2018). Ett verktyg för att säkerställa detta i denna studie har varit intervjuguiden som använts under varje intervju, vilket gjort att det funnits en riktning för intervjun och därför begränsat utrymmet för att intervjuarens personliga förförståelse har påverkat informanten under intervjusituationen.

6.1.2 Etikdiskussion

I detta avsnitt diskuteras studien i förhållande till de grundläggande etiska principerna som utgörs av informations-, samtyckes-, konfidentialitets- och nyttjandekravet.

Vid första kontakten med studiens deltagare bifogades ett informationsbrev (bilaga 1). I informationsbrevet informerades de om studiens syfte, om att deras deltagande är frivilligt och deras rätt till att när som helst under studiens gång avsluta sin medverkan utan att behöva uppge skäl för detta. Det styrker att informations- och samtyckeskravet är uppfyllt i enlighet med Brymans (2018) beskrivning av de båda kraven.

I denna studie har anonymisering av informanter varit av yttersta vikt. Det har gjort att studiens tillförlitlighet till viss del försvagats då informanternas roll och uppdrag inte varit möjliga att presentera närmare än det som nu gjorts. Detta avvägande har gjorts för att tillgodose konfidentialitetskravet, vilket bland annat innebära att studiedeltagare inte ska vara möjliga att identifiera (Bryman, 2018). Ytterligare åtgärd för att skydda informanternas identitet var att de anonymiserades i samband med att intervjuerna transkriberades. Det

gjorde genom att döpa informanterna till ”Informant (följt av nummer 1–6)”. Detta gjorde att informanterna inte gick att identifiera utifrån transkriberingarna men att de fortfarande var möjligt att särskilja dem från varandra.

För att tillgodose nyttjandekravet kommer insamlat material förstöras när uppsatsen är betygsatt. Detta för att nyttjandekravet innebär att material som samlats in endast får användas i det syfte som angetts vid insamlandet (Bryman, 2018). Vidare har nyttjandekravet och konfidentialitetskravet beaktats genom att det insamlade materialet, som i denna studie utgjorts av de transkriberade intervjuerna, endast hanterats av studiens författare med inblick av arbetets handledare.

Den svaghet som dock går att hävda gällande konfidentialiteten är att för tre av informanterna kontaktades det först av en gatekeeper, det kan ha påverkat huruvida informanterna upplevde att de var anonyma när de deltog i studien. Det finns även en risk att informanterna, genom att första frågan kom från gatekeepern, kände sig begränsade i sin möjlighet att tacka nej till att delta. Det skulle då kunna ligga till grund för en fråga om huruvida samtyckeskravet var tillgodosett. Dock bedöms denna risk vara liten då den personen som agerade gatekeeper inte var i maktposition gentemot de som senare blev informanter i studien. Sammantaget har författaren därför gjort bedömningen att användningen av gatekeeper inte inskränkt på konfidentialitets- och samtyckeskravet.

I förhållande till studiens etiska överväganden är det relevant att poängtera att informanterna deltog i studien i deras yrkesroll, något som distanserar deltagandet från informanternas privatperson. Studien bedöms inte vara av känslig karaktär vilket gör att ytterligare etiska överväganden inte var nödvändiga.

6.2 Resultatdiskussion

Denna studie syftade till att undersöka olika aktörers perspektiv på föreningsidrottens trygghetsskapande funktion i samhället. I resultatet finns en samstämmighet kring föreningsidrottens betydelsefulla funktion i det trygghetsskapande arbetet. Hur detta bidrag ser ut är dock inte lika entydigt. Resultatet kan snarare förstås genom att de många vinsterna av föreningsidrottens verksamhet främst har en indirekt inverkan på den upplevda tryggheten. De direkta effekterna som informanterna beskrev var relaterade till att föreningsidrotten bidrar till rörelse i staden och att idrottsföreningars geografiska placering kan gynna känslan av trygghet bland de som rör sig inom området. De mest framträdande fynden i resultatet är att närvaro, positiva sammanhang och att bygga förtroende är föreningsidrottens främsta bidrag till trygghetsarbetet. Det bör dock noteras att ramarna för idrottsföreningars verksamhet och således möjlighet att arbeta trygghetsskapande påverkas av politiken som bedrivs både nationellt, regionalt och lokalt. Att den politik som bedrivs påverkar föreningsidrottens verksamhet och uppdrag beskrivs även av Faskunger & Sjöblom (2017). Även om det inte finns några krav på en idrottsförening från politiskt håll per se så kan en idrottsförening behöva beakta vissa kriterier för att exempelvis kunna söka bidrag från kommunen. Idrottsföreningar påverkas av politikens inriktning om de har för avsikt att få ekonomiskt stöd av statliga bidragsgivare i och med att den typ av stöd kan vara villkorad genom att föreningen måste uppfylla vissa krav. Politiken kan därigenom påverka

föreningars verksamhet genom dels styra vilka kriterier som behöver tillgodoses för att föreningen ska vara berättigad bidrag, dels genom att rikta medel för att idrottsföreningar ska arbeta med specifika områden.

Resultatet av denna studie går att förstå genom Antonovskys (2005) begrepp känsla av sammanhang (KASAM) och dess tre dimensioner begriplighet, hanterbarhet och meningsfullhet. I resultatet beskrivs att föreningsidrotten bidrar med en typ av fostrande roll för barn och unga genom idrottens struktur och regler. Att tidigt lära sig spelreglerna, både de sportsliga och sociala, kan skapa bättre förutsättningar för att individen upplever sin tillvaro som begriplig. Begripligheten kan också gynnas av den demokratiska miljö som föreningsidrotten bygger sin verksamhet på. De demokratiska värdena lyfts fram i resultatet som ett av idrottsföreningars bidrag till det trygghetsskapande arbetet. Nilsson-Lundmark & Nilsson (2017) lyfter fram att en del av det trygghetsskapande arbetet är att skapa tillit till de offentliga systemen. När en individ har förståelse för det demokratiska samhället och individens roll i det samma kan det göra att begripligheten ökar. Så som dimensionen begriplighet beskrivs av Antonovsky (2005) är det som är begripligt lättare att hantera. Det kan möjliggöra att om en individ upplever en besvikelse gentemot samhället men har förståelse för det demokratiska systemet kan individen använda besvikelsen för att göra något konstruktivt, så som att engagera sig politiskt, i stället för något som kan vara destruktivt både för individen och samhället. För att sätta det i ett trygghetsperspektiv så kan det konstruktiva som individen gör för att ändra samhället öka den upplevda tryggheten och det destruktiva göra det motsatta. Att individen känner anknytning till samhället är viktigt ur trygghetssynpunkt genom att ju starkare anknytning en individ känner desto mer har individen att förlora på att bryta mot dess normer genom att exempelvis begå brott (Pettersson, 2013).

Återkommande i resultatet är att idrottsrörelsen tillgängliggör mötesplatser för människor, som kan innebära positiva sammanhang. Dessa kan fungera som en bidragande faktor för dimensionen hanterbarhet. Antonovsky (2005) beskriver hanterbarhet som de resurser en individ har för att möta krav och utmaningar. Idrottsföreningar kan vara en plattform för sociala skyddsnät som kan stötta en individ. Genom att fungera som ett kontaktnät kan den sociala kontexten som en idrottsförening utgör vara en tillgång vid exempelvis jobbsökande. De positiva sammanhangen kan även ge medlemmarna vänner och en samhörighet som stärker individen. Det kan således ge den enskilda personen ett starkare psykiskt välbefinnande och bättre förutsättningar att möta krav och utmaningar. I resultatet lyfts även fram att idrottsföreningar har en speciell roll i samhället då de inte är en statlig verksamhet (avseende polis, socialtjänst, skola eller annan kommunal verksamhet i detta arbete). Det som beskrivs i resultatet är att idrottsföreningarnas position i samhället kan vara en tillgång i mötet med ungdomar i och med att de inte har samma ställning som de statliga organisationerna. Det kan förstås som att idrottsföreningarna därför kan stärka den upplevda hanterbarheten bland ungdomar genom att det finns möjlighet till goda vuxenkontakter som är utanför den statliga verksamheten om det skulle finnas osäkerhet hos de unga att vända sig till någon av ovan nämnda statliga verksamheter för hjälp.

Dimensionen meningsfullhet syftar till vilken grad en individ upplever tillvaron som meningsfull (Antonovsky, 2005). Idrottsföreningar kan vara en bidragande faktor till att

deras medlemmar upplever meningsfullhet. I resultatet belyser informanterna att ett av föreningsidrottens bidrag till det trygghetsskapande arbetet är att de ger framför allt barn och unga möjlighet till en meningsfull fritid. Även i trygghetsarbetet Orten bortom våldet lyfter Nilsson-Lundmark & Nilsson (2017) fram att en viktig del för att öka tryggheten i ett område är att ge förutsättningarna för en meningsfull fritid för de unga som ett alternativ till att befinna sig i socialt och kulturellt osunda kontexter.

Det som beskrivs ovan ger den samlade bilden att föreningsidrottens verksamhet på olika sätt kan bidra till ökad känsla av sammanhang hos individen. Ur ett salutogent perspektiv kan detta anses hälsofrämjande och trygghetsskapande för såväl individen som för samhället, genom att fler individer upplever att de begriper tillvaron, har resurser att hantera den samt upplever att tillvaron är meningsfull (Antonovsky, 2005).

Vinsterna hos individen, så som socialt stöd och jagstyrka, kan bidra till en större motståndskraft för destruktivitet och utsatthetens påverkan hos de som kan uppfattas vara i någon form av riskzon. Därför kan inkludering och tillgängliggörandet av idrottsföreningars verksamhet för fler barn och unga, ur ett långsiktigt perspektiv, vara ett bidrag till det trygghetsskapande arbetet. Även för de som inte anses vara i någon grad av riskzon kan gynnas av idrottsföreningars verksamhet då det kan ge hälsovinster såväl fysiskt som mentalt och lägger en grund för hälsosamma vanor även senare i livet. Hafsteinsson Östenberg et al. (2022) har funnit att en högre grad av fysisk aktivitet skapar en högre grad av känsla av sammanhang bland ungdomar. Vidare beskriver författarna att emotionellt stöd för de som befinner sig i utsatta miljöer har en större inverkan för känsla av sammanhang än fysisk aktivitet. De resultaten kan i förhållande till denna studie tolkas som att idrottsföreningar erbjuder en verksamhet som kan bidra till känsla av sammanhang hos ungdomar både genom fysisk aktivitet och emotionellt stöd. En individ som ökar sina generella motståndsresurser så som jagstyrka (intern resurs och begriplighet) och socialt stöd (extern resurs och hanterbarhet) genom deras deltagande i idrottsverksamhet får således en starkare känsla av sammanhang. Antonovsky (2005) beskriver att en starkare känslan av sammanhang kan ge individen en stabilare grund för att möta prövningar och genom det sociala stödet hantera prövningar på ett sunt vis.

Ojämligheten i livschanser och hälsa följer socioekonomiska mönster vilket även deltagandet i idrottsrörelsen gör. De med en lägre socioekonomisk position har generellt sämre hälsa och deltar i organiserad idrottsverksamhet i lägre utsträckning (Norberg, 2019). Samma mönster beskrivs av informanterna med tillägget att en svag socioekonomisk position sammankopplas med en högre grad av upplevd otrygghet. Som ett led i arbetet att uppnå det svenska folkhälsopolitiska målet, att minska ojämlikheten i hälsa och sluta de påverkbara hälsoklyftorna (Prop. 2017/18:249) kan föreningsidrotten bidra till att ge barn och unga bättre förutsättningar och ökade motståndsresurser som kan kompensera för de riskfaktorer som följer med en lägre socioekonomisk position. Enligt Sellström & Bremberg (2006) kan interventioner riktade mot socioekonomiskt svaga bostadsområden minska risken för ohälsa bland områdets boende, särskild skillnad kan interventionerna göra för de barn som lever i familjer som har begränsade resurser. Följdverkningarna av minskad ojämlikhet skulle även kunna gynna trygghetsarbetet genom att fler människor känner tillhörighet till samhället och andra människor.

Idrottens närvaro är en av föreningsidrottens bidrag till det trygghetsskapande arbetet. Bland annat så återges ett exempel där idrottsföreningars sommaraktiviteter i ett prioriterat bostadsområde gjorde att fastighetskontoret i samma område upplevde den sommaren som avsevärt mycket lugnare. Vad som var den faktiska anledningen går inte att med säkerhet fastställa, och det kan vara ett resultat av en kombination av orsaker, men att bjuda in de boende till ett sammanhang som ger sammanhållning och skapar tillit mellan människorna och de aktörerna som arrangerar aktivitet kan vara en anledning till att området var lugnare. Tillit relaterar till upplevd trygghet genom generellt förtroende och socialt kapital. De båda är faktorer som har en positiv inverkan på känslan av trygghet och för en individs fysiska och psykiska hälsa (Hamamura et al., 2017). En annan anledning kunde varit att barn och unga fick stimulans och därför inte rådde bot på rastlösheten på andra sätt. Oavsett anledning, var området lugnare och upplevdes möjligen även tryggare. Sommaraktiviteterna kan anses vara ett gott exempel av att det är viktigt att idrottsrörelsen finns i människors närhet, särskilt bland de människor som, av en eller annan anledning, inte har möjlighet att transportera sig till andra platser.

I resultatet framkommer att föreningsidrotten till största del drivs av ideella krafter är något som både är en tillgång och en utmaning. Tillgången är att verksamheten drivs av engagerade människor som har ambitionen att erbjuda en bra verksamhet och sysselsättning för deras medlemmar. Utmaningen är att det ideella engagemanget är frivilligt och kan variera i omfattning.

Eldsjälar inom idrottsrörelsen är de människor som har ett stort engagemang för verksamheten. Eldsjälar är en tillgång för idrottsföreningarna och kan vara en stor del av att verksamheten utvecklas. Det går att anse att det finns en risk med eldsjälarnas engagemang. Risken kan vara att de projekt som eldsjälarna driver på egen hand inom idrottsföreningens verksamhet dör ut om den drivande personen bakom projektet inte längre är engagerad, vilket beskrivs i resultatet. Det kan således även innebära en risk för det trygghetsskapande arbetet om det är projekt som bedrivs mot specifika målgrupper. Exempelvis om ett projekt syftar till att ge fler möjligheten att vara delaktig i föreningsidrotten. Om det projektet avslutas till följd av att en enskild person inte längre är engagerad riskerar de som varit inkluderade i projektet att återigen stå utanför verksamheten. Risken i en sådan situation är att det gör att de som varit med i projektet förlorar ett förtroende som var på väg att byggas upp och därför ger det negativa associationer i stället för att leda till något positivt för individen. Detta kan innebära att individen blir utan bättre generella motståndsresurser och stärkta känslan av sammanhang (Antonovsky, 2005).

Idrottsföreningar har en viktig roll i samhället och har möjlighet att stärka individer genom sin verksamhet. Dock finns det en aspekt som ändå bör belysas, nämligen den att föreningsidrotten, som till stor del är en ideell aktör, tillskrivs många viktiga uppgifter i samhället. Det finns en risk att det inom idrottsrörelsen finns olika typer av missförhållanden som skapar otrygghet i stället för att bidra med de positiva vinsterna som beskrivits. Vid uppenbara missförhållanden så som brottsliga handlingar eller oegentligheter i förhållande till föreningens eller Riksidrottsförbundets stadgar är konkreta fel och kan hanteras av relevant instans därefter. Däremot kan det finnas skadliga mönster som är betydligt mer subtila, till exempel former av mobbning. Det finns underlag som beskriver att det inom den

organiserade idrotten förekommer bland annat toppning av lag, prestationskrav från föräldrar eller klubbkamrater, mobbning etc. vilket kan ge negativa effekter för barn och ungas psykosociala utveckling (Augustsson, 2007; Redelius, 2016). Det kan handla om att idrottsledare värderar en vinst i en match högre än att alla ungdomar i laget ska ha roligt och känna sig inkluderande. Det kan ge motsatt effekt och leda till att unga känner sig exkluderade eller orättvist behandlade, vilket styrks av Augustsson (2007) samt Redelius (2016). Förekommer dessa problem i föreningslivet i dag är förhoppningen att det då handlar om undantagsfall. Det är därför viktigt att det finns kännedom om att det kan förekomma missförhållanden i ideell verksamhet när beslutsfattarna bestämmer sig för att avsätta medel för att uppnå något som kanske rent av motarbetas av aktörerna för arbetet.

En annan aspekt av den ideella verksamheten är tillgången till idrottsledare. I och med att idrottsledarna i regel är ideella kan det innebära en begränsning av vilka krav idrottsföreningarna kan ställa på de som engagerar sig. I denna studie framkommer det att informanterna efterfrågar utbildning av idrottsledarna. Specifikt efterfrågas utbildning för att ledarna ska kunna agera om de upplever oro för omständigheterna kring en individ i verksamheten. Det kan bidra till en komplexitet för idrottsföreningar när det ställs högre krav på vad som förväntas att idrottsföreningarna ska hantera relaterat till deras ideella verksamhet. Om kravbilderna på idrottsföreningarna förändras kan det komma att påverka deras verksamhet på så sätt att de förlorar sin roll som ideell verksamhet och i stället blir en förlängning av de statliga instanserna. Det skulle i förhållande till denna studies resultat anses vara en risk då det beskrivs att idrottsföreningars säregna ställning i en kommun är en tillgång för att nå unga personer. Denna studie har gett en inblick i vad ett antal aktörer inom en kommun tänker kring idrottsföreningars roll och uppdrag, men området bör undersökas vidare för att både uppdragsgivare (politiken) och utförare (föreningsidrotten) ska få en samsyn av vad som önskas och vad som krävs för att uppnå detta.

6.2.1 Studiens praktiska implikationer

Resultatet för denna studie kan användas till grund för kommunalt arbete som berör föreningsidrottens verksamhet och trygghetsskapande arbete, även i samhällsplanering i avseendet att göra utrymme för föreningsidrottens verksamhet. Intresseorganisationer som RF-SISU och Riksidrottsförbundet kan använda resultatet för att understryka idrottsföreningars viktiga roll i samhället gentemot politiska beslutsfattare eller för att vägleda idrottsföreningar i deras roll och betydelsen av den samma.

6.2.2 Framtida studier

För kommande studier kan det vara av intresse att undersöka ett barn- och ungdomsperspektiv för ökad förståelse för föreningsidrottens roll i trygghetsarbetet. Ett annat perspektiv är att undersöka trygghetsarbetet ur andra åldersaspekter, exempelvis hur äldre personer upplever trygghet och om föreningsidrotten kan vara en aktör som bidrar till den upplevda tryggheten även för den målgruppen. Det var ett perspektiv som inte framkom i denna studie.

Det kan finnas intresse att genomföra en liknande studie i en större kommun med syftet att få en mer homogen grupp bland informanterna för att då kunna ta del av en djupare förståelse av en specifik aktörs perspektiv. Detta då det i denna studie var några av informanterna som var närmare föreningsidrotten i deras arbete vilket till viss del märktes i deras intervjuer. Ett annat alternativ om studien genomförts i större omfattning hade varit att intervjua representanter från olika kommuner för att jämföra hur den kommunala kontexten påverkar informanternas uppfattning kring föreningsidrottens trygghetsskapande funktion. Att fastställa hur föreningsidrotten ur ett långsiktigt perspektiv bidrar till minskad brottslighet och ett tryggare samhälle skulle kunna vara ett ämne för en studie som även skulle kunna ligga till grund för framtida politiska beslut som inkluderar föreningsidrotten som aktör.

Det skulle finnas ett värde av att genomföra studier i syfte att definiera och konkretisera vad trygghetsbegreppet innebär och vilka faktorer som kan påverka den upplevda tryggheten. Resultatet från en sådan studie skulle kunna ligga till grund för hur trygghet mäts i framtiden och hur trygghetsskapande arbete utvärderas, något som skulle kunna bidra till att det trygghetsskapande arbetet blir mer effektivt.

7 SLUTSATS

Av denna studie kan flertalet slutsatser presenteras. En slutsats är att de intervjuade aktörernas perspektiv är att föreningsidrottens främsta bidrag till det trygghetsskapande arbetet är ett långsiktigt arbete som grundar sig i att fler får tillgång och inkluderas i föreningsidrottens verksamhet. De många fördelarna som kommer individen till gagn genom föreningsidrottens verksamhet kan förstås som att de ger individen en ökad känsla av sammanhang och förbättrad tillgång till generella motståndsresurser. Individer med starkare känsla av sammanhang till följd av delaktighet idrottsrörelsen kan gynna samhället bland annat genom att de kan vara goda förebilder för andra, i synnerhet för de som kan tolkas vara i någon form av riskzon. Vidare kan det också gynna samhället genom att den starkare känslan av sammanhang gör att de fortsatt vill vara en del av sammanhanget och därför drar sig från att göra något normbrytande eller destruktivt. Det ger i sin tur bättre förutsättningar för att tryggheten i området upprätthålls eller kan stärkas. Ytterligare en slutsats av denna studie är att föreningsidrotten behöver finnas i närområdet till där människor bor och lever, särskilt viktigt är att föreningsidrotten finns i de socioekonomiskt svaga områdena. Detta för att minska ojämlikheten i hälsa och skapa förutsättningar för att öka tryggheten i området.

REFERENSLISTA

- Antonovsky, A. (2005). *Hälsans mysterium* (Ny utg. förord av Lennart Levi). Natur och kultur.
- Aslan, D. (2019). Critical thinking on strengthening the NGO contribution to improve solidarity in public health. *European Journal of Public Health*, 29(4).
<https://doi.org/10.1093/eurpub/ckz186.004>
- Augustsson, C. (2007). *Unga idrottares upplevelser av föräldrappress*. [Doktorsavhandling, Karlstads universitet] Karlstads universitetsbibliotek. [Microsoft Word - Tryckeri-Avhandlingsmanus januari 2007.doc \(diva-portal.org\)](https://diva-portal.org/Avhandlingsmanus/januari_2007.doc)
- Brottsförebyggande Rådet. (2010). *Trygghetsvandring – en vägledning*. Tryggare och mänskligare Göteborg, Boverket och Brå. [2010 trygghetsvandring vagledning.pdf \(bra.se\)](https://www.bra.se/2010_trygghetsvandring_vagledning.pdf)
- Bryman, A. (2018). *Samhällsvetenskapliga metoder* (3. uppl.). Liber.
- Carver, A., Timperio, A., & Crawford, D. (2008). Playing it safe: The influence of neighbourhood safety on children's physical activity—A review. *Health & Place*, 14(2), 217–227. <https://doi.org/10.1016/j.healthplace.2007.06.004>
- Eime, R. M., Harvey, J., Charity, M. J., Casey, M., Westerbeek, H., & Payne, W. R. (2017). The relationship of sport participation to provision of sports facilities and socioeconomic status: a geographical analysis. *Australian and New Zealand Journal of Public Health*, 41(3), 248–255. <https://doi.org/10.1111/1753-6405.12647>
- Faskunger, J., & Sjöblom, P. (2017) *Idrottens samhällsnytta - En vetenskaplig översikt av idrottsrörelsens mervärden för individ och samhälle*. (FOU-rapport 2017:1). Riksidrottsförbundet.
https://www.rf.se/download/18.7e76e6bd183a68d7b7114c8/1664975872556/FOU2017_1-Idrottens%20samh%C3%A4llsnytta.pdf
- God och jämlik hälsa – en utvecklad folkhälsopolitik* (Prop. 2017/18:249). Regeringen. [God och jämlik hälsa - en utvecklad folkhälsopolitik \(riksdagen.se\)](https://www.riksdagen.se/god-och-jamlik-halsa-en-utvecklad-folkhalsopolitik)
- Graneheim, U.H & Lundman, H. (2004). Qualitative content analysis in nursing research: concepts, procedures and measures to achieve trustworthiness. *Nurse Education Today*, (24), 105–112. <https://doi.org/10.1016/j.nedt.2003.10.001>
- Hafsteinsson Östenberg, A., Enberg, A., Pojskic, H., Gilic, B., Sekulic, D., & Alricsson, M. (2022). Association between Physical Fitness, Physical Activity Level and Sense of Coherence in Swedish Adolescents; An Analysis of Age and Sex Differences. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 19(19), 12841–. <https://doi.org/10.3390/ijerph191912841>

- Hamamura, T., Li, L. M. W., & Chan, D. (2017). The Association Between Generalized Trust and Physical and Psychological Health Across Societies. *Social Indicators Research*, 134(1), 277–286. <https://doi.org/10.1007/s11205-016-1428-9>
- Hirvensalo, M., & Lintunen, T. (2011). Life-course perspective for physical activity and sports participation. *European Review of Aging and Physical Activity*, 8(1), 13–22. <https://doi.org/10.1007/s11556-010-0076-3>
- Nilsson-Lundmark, E. & Nilsson, I. (2017). *Orten bortom våldet*. SEE - Institute for Socio Ecological Economics. [Orten bortom våldet \(seeab.se\)](https://www.seeab.se)
- Norberg, J. (2019). *Idrotten och (o)jämligheten; I medlemmarnas eller samhällets intresse?* (2019:2). Centrum för idrottsforskning. [Idrotten-och-ojamlikheten-medlemmarnas-eller-samhallets-intresse \(1\).pdf](#)
- Norberg, J. R. (2023). *Idrott och segregation – Centrum för idrottsforsknings analys och slutsatser*. Centrum för idrottsforskning. [Idrott och segregation Centrum för idrottsforsknings analys och slutsatser o.pdf](#)
- Park, H., & Kim, N. (2008). Predicting Factors of Physical Activity in Adolescents: A Systematic Review. *Asian Nursing Research*, 2(2), 113–128. [https://doi.org/10.1016/S1976-1317\(08\)60035-3](https://doi.org/10.1016/S1976-1317(08)60035-3)
- Patel, R., & Davidson, B. (2011). *Forskningsmetodikens grunder: att planera, genomföra och rapportera en undersökning* (4 uppl.). Studentlitteratur.
- Pettersson, T. (2013) Utländsk bakgrund och ungdomsbrottslighet. I Estrada, F., & Flyghed, J. (Red). *Den svenska ungdomsbrottsligheten* (3 uppl, s. 193–217). Studentlitteratur.
- Plan för trygghet och inkludering 2018–2023* (KSKF 2018:225) Eskilstuna kommun. [Microsoft Word - Plan för trygghet och inkludering \(eskilstuna.se\)](#)
- Putrik, P., van Amelsvoort, L., Mujakovic, S., Kunst, A. E., van Oers, H., Kant, I., Jansen, M. W., & De Vries, N. K. (2019). Assessing the role of criminality in neighbourhood safety feelings and self-reported health: results from a cross-sectional study in a Dutch municipality. *BMC Public Health*, 19(1), 920–920. <https://doi.org/10.1186/s12889-019-7197-z>
- Redelius, K. (2016). Elitidrottssatsningar för barn – ett demokratiskt dilemma. I Dartsch, C., R. Norberg, J. & Philblad, J. (Red.), *Föreningen, laget och jaget: 7 perspektiv på idrottens demokratiska effekter* (s.107–116). Centrum för idrottsforskning. [FULLTEXT01.pdf \(diva-portal.org\)](#)
- Regeringen. (22 december 2022). *Regeringen satsar på idrottsrörelsen och Scouterna*. Regeringen.se. <https://www.regeringen.se/pressmeddelanden/2022/12/regeringen-satsar-pa-idrottsrorelsen-och-scouterna/>
- Riksidrottsförbundet. (2022). *2022–2025, Strategisk plan för idrottsrörelsen*. Riksidrottsförbundet. [Strategisk plan 2022-25.pdf \(rf.se\)](#)

Rydenstam, T., Fell, T., Buli, B. G., King, A. C., & Bälter, K. (2020). Using citizen science to understand the prerequisites for physical activity among adolescents in low socioeconomic status neighborhoods - The NESLA study. *Health & Place*, 65, 102387–102387. <https://doi.org/10.1016/j.healthplace.2020.102387>

Sellström, E., & Bremberg, S. (2006). The significance of neighbourhood context to child and adolescent health and well-being: A systematic review of multilevel studies. *Scandinavian Journal of Public Health*, 34(5), 544–554. <https://doi.org/10.1080/14034940600551251>

Trygghetskommissionen. (2018). *Aktivera samhället mot livskvalitetsbrott; Trygghetskommissionens förslag på hur säkerhet och trygghet ska kunna öka i människors vardag*. Trygghetskommissionen. [tk_rapport_webb.pdf \(wordpress.com\)](#)

World Health Organization. (2020) *Basic Documents, Forty-ninth edition*. World Health Organization. [BASIC DOCUMENTS \(who.int\)](#)

BILAGA 1 - INFORMATIONSBREV

Hej!

Mitt namn är Märta Hansson, jag läser sista terminen av det folkhälsovetenskapliga programmet på Mälardalens universitet i Västerås. Jag arbetar med mitt examensarbete på kandidatnivå. Examensarbetets syfte är att undersöka olika aktörers perspektiv på föreningsidrottens trygghetsskapande funktion i samhället.

Jag undrar om du vill delta i en intervju. Jag frågar dig utifrån din yrkesroll då den anknyter till studiens syfte. Intervjun planeras in i samråd under april månad och kommer uppskattningsvis att ta 30–45 minuter. Intervjun kommer att spelas in för att därefter transkriberas och analyseras. Insamlat material kommer vara konfidentiellt och i samband med analysen av de transkriberade texterna kommer informanterna att anonymiseras. Allt insamlat material kommer endast att användas till denna studie och för att besvara denna studies syfte. Ingen obehörig kommer att ta del av insamlat material. Allt material kommer att raderas när examensarbetet är betygsett.

Det är frivilligt att delta och du har rätt att när som helst under studien dra tillbaka ditt deltagande utan att ange skäl till detta.

När examensarbetet är godkänt kommer det att publiceras i databasen DiVA. DiVA är en publik söktjänst för studentuppsatser och forskningspublikationer. Om du önskar kan du få ett eget exemplar av studiens rapport när den är godkänd.

Har du frågor, funderingar eller önskar mer information är du varmt välkommen att kontakta mig eller min handledare Camilla Eriksson.

Med Vänlig Hälsning,
Märta Hansson

Student

Märta Hansson
Mailadress
Telefon

Handledare

Camilla Eriksson

BILAGA 2 – INTERVJUGUIDE

INTERVJUGUIDE

Syftet med denna studie är att undersöka olika aktörers perspektiv på föreningsidrottens trygghetsskapande funktion i samhället.

I och med att föreningsidrott är något som informanterna kan ha en personlig uppfattning och erfarenhet av vill jag i samband med intervjun poängtera att informanterna deltar i studien i deras yrkesroll och att det är deras uppfattning utifrån deras yrkesroll som efterfrågas.

Frågor:

- Vad anser du är idrottsföreningars uppdrag och roll i en kommun?
- På vilket sätt kan idrottsföreningar bidra till en kommun generellt?
För unga som grupp?
- Vad skulle du säga är det viktigaste idrottsföreningar kan bidra med till kommunens arbete för ökad trygghet?
- Har du erfarenheter av föreningar som aktivt bidrar till ökad trygghet?
Om ja, på vilket sätt?
- Vilka resurser tror du att idrottsföreningar kan behöva för att bidra till ökad trygghet i kommunen?
- Vilka hinder och utmaningar kan du se för att föreningar ska kunna bidra till tryggheten inom en kommun?
- Vilka aktörer anser du behöver samverka för att möjliggöra att idrottsföreningar kan bidra till trygghetsarbetet i än större utsträckning?
På vilket sätt kan den samverkan ske?
- Föreningsidrotten är en heterogen grupp med idrottsföreningar som har olika förutsättningar, hur tycker du att stödet till verksamheter bör vara anpassat till vardera föreningen?
- På vilket sätt bör specifikt stöd följas upp och mätas i avseendet trygghet?

Avslutningsvis:

Är det något du vill tillägga?

Tack för ditt deltagande!

Box 883, 721 23 Västerås Tfn: 021-10 13 00
Box 325, 631 05 Eskilstuna Tfn: 016-15 36 00
E-post: info@mdh.se Webb: www.mdu.se